

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1917.

Treść: (№ 138.—140.) 138. Rozporządzenie, którym zmienia się i uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 10. lipca 1916, w sprawie uregulowania obrotu starym papierem. — 139. Rozporządzenie cesarskie, którym zmienia się i uzupełnia się niektóre postanowienia ustawy z dnia 26. grudnia 1912, dotyczącej zasiłku na utrzymanie dla rodzin osób, powołanych do służby wskutek mobilizacji, i którym uchyla się rozporządzenie cesarskie z dnia 11. maja 1916, tyczące się zasiłku na utrzymanie dla członków rodzin poniżej lat ośmiu. — 140. Rozporządzenie, którym z powodu rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. marca 1917, zmienia się i uzupełnia niektóre postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 28. grudnia 1912, dotyczącego zasiłku na utrzymanie dla rodzin osób, powołanych do służby wskutek mobilizacji.

138.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 28. marca 1917,

którem zmienia się i uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 10. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 215, w sprawie uregulowania obrotu starym papierem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zasadza się, jak następuje:

Artykuł I.

Rozporządzenia ministerialne z dnia 10. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 215, tyczące się uregulowania obrotu starym papierem, zmienia się i uzupełnia w następujący sposób:

1. W miejsce zamieszczonych w § 1., ustęp 1., w nawiasie słów „I. Schwangasse Nr. 1“ wstępują słowa „I. Wipplingerstrasse Nr. 24“.

2. W miejsce postanowień § 6., ustęp 1., wchodzą następujące postanowienia:

„Przy dostawie starego papieru dla przerabiających przedsiębiorstw nie wolno przekraczać cen w dalszym ciągu ustanowionych, a mianowicie:

1. Za odpadki papierów bezdrzewnych	
a) za czyste odpadki sodowych papierów przedziałniczych	K 48·50
b) za odpadki papierów przedziałniczych z dodatkiem błonnika ponad 50% . . , 42—	
c) za odpadki papierów przedziałniczych z dodatkiem błonnika do 50% . . . , 38—	
d) za czyste białe odpadki papierów bezdrzewnych	, 61—
e) za czyste bezdrzewne liniowane wióra ,	45—
f) za wszystkie inne odpadki papierów bezdrzewnych z czystego błonnika . ,	37·50
g) za bezdrzewne księgi rachunkowe bez okładek i rejestrów	, 37·50
h) za bezdrzewne zadrukowane odpadki papierowe	, 26—

II. Za odpadki papierów, zawierających drzewo:	
a) za białe odpadki papierowe, zawierające drzewo	, 26—
b) za gazety i wszystkie inne papiery zadrukowane, zawierające drzewo . . . ,	16—
III. Za odpadki z okładek:	
a) za odpadki z wiór prasowanych . . ,	37·50
b) za odpadki z okładek patentowanych ,	27—
c) za odpadki z białych okładek . . . ,	26—
d) za siwą teksturę	, 19—
e) za kartonowe okładki jacquardowskie ,	19—
IV. Za wszystkie inne odpadki papierowe:	

a) za akta bez okładek i pieczętek . . ,	19·50
b) za czyste, barwne odpadki papierowe ,	19·—
c) za wióra z drukarń i introligatorń . ,	19·—
d) za papiery stęporniane	, 15—

3. W miejsce postanowień § 7., ustęp 1., wchodzą następujące postanowienia:

„Temu, kto stary papier w celu dalszej sprzedaży nabywa, nie wolno przy zakupnie w poszczególnych partyach ponad 100 kg płacić cen niższych od wymienionych poniżej:

I. Za odpadki bezdrzewnych papierów:

a) za czyste odpadki sodowych papierów przedzalniczych	K 40.—
b) za odpadki papierów przedzalniczych z dodatkiem błonnika ponad 50% ,	33·50
c) za odpadki papierów przedzalniczych z dodatkiem błonnika do 50% ,	29·50
d) za czyste, białe, bezdrzewne odpadki papierowe	, 52·50
e) za czyste, bezdrzewne, liniowane wióra	, 36·50
f) za wszystkie inne czyste odpadki bezdrzewnych papierów z błonnika ,	29.—
g) za bezdrzewne księgi rachunkowe bez okładek i rejestrów	, 29.—
h) za bezdrzewne, zadrukowane odpadki papierowe	, 17·50

II. Za odpadki papierów, zawierających drzewo:

a) za białe odpadki papierowe, zawierające drzewo	, 17·50
b) za gazety i inny papier zadrukowany, zawierający drzewo	, 7·50

III. Za odpadki z okładek:

a) za odpadki prasowanych wiór ,	29.—
b) za odpadki z okładek patentowanych ,	18·50
c) za odpadki z białych okładek ,	17·50
d) za siwą teksturę	, 10·50
e) za kartonowe okładki jacquardowskie ,	10·50

IV. Za wszystkie inne odpadki papierowe:

a) za akta bez okładek i pieczętek	K 11.—
b) za czyste, barwne odpadki papierowe ,	10·50
c) za wióra z drukarfi i z introligatorfi ,	10·50
d) za papiery stęporniane	, 6·50

4. Po § 11. włącza się, jako nowy paragraf:

§ 12.

„Przesyłki starego papieru wolno przyjmować do przewozu kolejom i przedsiębiorstwom żeglugi parowej tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych jest dołączone dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez komisję dla starego papieru według wzoru, przepisanego w dodatku.

Przesyłki, dostawione już do zakładu przewozowego w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie, nie zostają dotknięte niniejszym postanowieniem.

Dla przesyłek zarządu wojskowego oraz dla przesyłek z zagranicy głównej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny nie są potrzebne tego rodzaju poświadczania przewozowe“.

5. Dotychczasowe §§ 12., 13. i 14. otrzymują numery 13. względnie 14. i 15.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Forster wlr.
Schenk wlr.

Handel wlr.
Urban wlr.

Dodatek.

Wzór.

Serya , Nr.

Poświadczenie przewozowe dla starego papieru.

Imię i nazwisko wysyłającego
w (miejscowość) jest uprawniony do przewiezienia
..... kg starego papieru
w czasie od do 191.
z (nazwa stacyi nadania)
do (nazwa stacyi przeznaczenia)
(koleją lub okretem parowym)
pod adresem (imię i nazwisko
(firma) oraz miejsce zamieszkania odbiorcy
.....

Za Komisje dla starego papieru:

Poświadczenie to należy doczepić trwałe do dokumentu przewozowego. Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zaznaczyć. Poświadczenie odbierze stacya przeznaczenia.

.....

(Nadawca odłączy, wypełni i przeszyt natychmiast Komisyj dla starego papieru.)

Serya....., Nr.....

Do

Komisy dla starego papieru

w Wiedniu, I., Wipplingerstrasse 24.

Niniejszym poświadczam urzędowo, że dnia 191. nadał(a) tutaj
..... kg starego papieru

dla (imię i nazwisko
(firma) oraz miejsce zamieszkania nadawcy)
dla (imię i nazwisko
(firma) oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

(Podpis nadawcy.)

139.**Rozporządzenie cesarskie z dnia
30. marca 1917,**

którem zmienia się i uzupełnia się niektóre postanowienia ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 237, dotyczącej zasiłku na utrzymanie dla rodzin osób, powołanych do służby wskutek mobilizacji, i którym uchyla się rozporządzenie cesarskie z dnia 11. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 135, tyczące się zasiłku na utrzymanie dla członków rodziny poniżej lat ośmiu.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, jak następuje:

§ 1.

W § 3. ustawy włącza się, jako czwarty ustęp:

„Roszczenie o zasiłek nie istnieje także wtedy, względnie wygasza ono, jeżeli powołanemu do czynnej służby albo jednemu z członków jego rodziny przypada taki dochód z renty, iż utrzymanie odnośnego członka rodziny nie może już być uważane za zagrożone.”

§ 2.

Po pierwszym ustępie § 4., ustawy następuje jako ustęp drugi:

„Zasiłek na czynsz najmu należy się także tym członkom rodziny, uprawnionym do pobierania zasiłku, którzy nie są zmuszeni najmować mieszkania, jeżeli zamieszkują dom, należący do powołanego do czynnej służby, który jest obciążony hipotekami, a należność roczna w odsetkach, uiszczana od tego domu, po odliczeniu otrzymanej ewentualnie kwoty najmu, co najmniej równa się będącemu w danem miejscu we zwyczaju czynszowi najmu za ubikację, przez nich wyłącznie używane. Postanowienie to ma zastosowanie także wtedy, gdy z domem połączone są hipotecznie grunty, a wartość tych ostatnich nie dosiąga wartości domu.”

§ 3.

Po dotychczasowym drugim ustępcie § 4. ustawy należy włączyć:

„Przypadający w myśl powyższych postanowień zasiłek na utrzymanie dla żony powołanego do czynnej służby podwyższa się, jeżeli ta ostatnia

w czasie powstania jej roszczenia miała zwyczajne miejsce zamieszkania,

- a) w Wiedniu: o 25%,
- b) w miejscowościach zaliczonych do I., II. albo III. klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych: o 20%, względnie o 15% i 10%,
- c) w miejscowościach, zaliczonych do IV. klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych, o ile zostaną one uznane przez polityczną władzę krajową po wysłuchaniu Izby handlowej i przemysłowej za miejscowości przemysłowe: o 10%,
- d) w miejscowościach poza obszarem państwa austriackiego: o 20%.

Żonie, która ma zarobek uboczny albo dochód z renty, przysługuje roszczenie o podwyższenie tylko wtedy, jeżeli przeciętna kwota miesięczna tych dochodów nie przewyższa

- a) w razie bezdzietności pojedynczego,
- b) w razie istnienia jednego lub dwóch dzieci, uprawnionych do roszczenia, połtorakrotnego,
- c) a w razie istnienia trojga lub więcej dzieci, uprawnionych do roszczenia, podwójnego

wymiaru zasiłku na utrzymanie, należącego się jej bez względu na to podwyższenie.

Kwota dochodów powyższego rodzaju, przewyższająca te granice, mniejsza jednak aniżeli podwyższenie, nie wyklucza wprawdzie roszczenia o podwyższenie, zmniejsza je jednak o taką samą kwotę “

§ 4.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 135, traci moc obowiązującą; dotychczasowy ostatni ustęp § 4. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 237, opiewać będzie:

„Członkowie rodziny poniżej lat ośmiu, którzy nie są zmuszeni najmować mieszkania, mają prawo do należytości na utrzymanie, a w przypadkach drugiego ustępu także do dodatku czynszowego, ale tylko w połowie wymiaru, przypadającego w myśl powyższych postanowień.”

§ 5.

W drugim ustępie § 7. ustawy należy włączyć po pierwszym zdaniu:

„Na zasiłek czynszowy można prowadzić egzekucję tylko z powodu czynszu najmu, który się stał płatnym po dniu 1. kwietnia 1917.”

§ 6.

Roszczenia, wynikające z niniejszego rozporządzenia cesarskiego, zostaną przyznane tylko za zgłoszeniem.

§ 7.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1917.

Jego wykonanie powierzam Mojemu Ministrowi obrony krajowej w porozumieniu z resztą interesowanych Ministrów.

Baden, dnia 30. marca 1917.

Karol wkr.

Clam-Martinic wkr.	Baernreither wkr.
Georgi wkr.	Forster wkr.
Hussarek wkr.	Trnka wkr.
Spitzmüller wkr.	Bobrzyński wkr.
Handel wkr.	Schenk wkr.
Urban wkr.	Höfer wkr.

140.

Rozporządzenie Ministra obrony krajowej w porozumieniu z resztą interesowanych Ministrów z dnia 30. marca 1917,

którem z powodu rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 139, zmienia się i uzupełnia niektóre postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 28. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 238, dotyczące zasiłku na utrzymanie dla rodzin osób, powołanych do służby wskutek mobilizacji.

Artykuł I.

Rozporządzenie ministeryjne z dnia 28. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 238, zmienia się i uzupełnia, jak następuje:

Do § 3.

Do punktu 4. dodaje się jako drugi ustęp:

„Za dochody z renty w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 139, uważa się wszystkie powracające dochody, przypadające komuś z przedmiotów lub z praw

majątkowych bez potrzeby przyczyniania się z jego strony do uzyskania tych dochodów świadczeniem usług lub pracą, a w szczególności odsetki od majątku w kapitale i od wierzytelności pieniężnych, czynsze z najmów i dzierżaw, pensye, wszelkiego rodzaju renty życiowe i ubezpieczeniowe, powracające, nieodpłatne przyspożenia w pieniądzach lub w naturze, bądź dobrowolne, bądź przepisane ustawą.”

Do § 4.

Przed dotychczasowym pierwszym ustępu włącza się:

„1. Roszczenie o dodatek czynszowy według nowego drugiego ustępu § 4. ustawy nie zostaje wykluczone przez to, że uzyskana z najmu odnośnego domu kwota składa się z czynszów najmu większej ilości najmobierów albo że ubikacye, używane przez uprawnionych do roszczenia członków rodziny, są zarazem używane bezpłatnie także przez inne osoby, należące do ich gospodarstwa domowego.”

Dotychczasowy ustęp pierwszy, drugi i trzeci będą uchodziły za punkt 2., a po nich włącza się następujące postanowienia:

„3. Przy uznawaniu jakiejś miejscowości za miejscowością przemysłową jest stanowczą okoliczność, aby dlatego, że tam mieszka stosunkowo duża liczba robotników, zajętych w przedsiębiorstwach małego przemysłu, fabrycznych i innych gałęzi wielkiego przemysłu, oraz wskutek tego powstała tam w stosunku do najbliższych miejscowości z przedsiębiorstwami, wyłącznie albo przeważnie rolniczymi, znaczna i trwała drożyzna najbliższych środków żywności i mieszkańców.

Uznanie pewnej miejscowości, zaliczonej do IV. klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych, za miejscowością przemysłową, usiłująca się z ważnością od dnia 1. kwietnia 1917, jeżeli powyższe wymogi istnieją już w tym dniu, zresztą zaś z ważnością od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje po uznaniu. Uznanie należy cofnąć, gdy wymogi odpadą; cofnięcie staje się skutecznem z pierwszym dniem następującego po niem miesiąca.

Uznanie pewnej miejscowości za miejscowością przemysłową jakotęż jego cofnięcie należy natychmiast ogłosić w gminie w sposób tam używany i podać do wiadomości właściwym komisjom zasiłkowym jakotęż Ministerstwu obrony krajowej.

4. Dla przypadków, przewidzianych w nowym przedostatnim ustępie § 4. ustawy, ważny jest następujący przykład:

„Bezdzietna kobieta zamężna w Wiedniu, której dzienny zasiłek na utrzymanie wynosi 1 K 32h,

zatem miesięcznie, licząc po trzydzięci dni, 39 K 60 h, ma dochód uboczny, wynoszący miesięcznie przeciętnie 40 K. Jakkolwiek ten dochód uboczny przewyższa zasiłek na utrzymanie o 40 h, przysługuje jej prawo żądania podwyższenia, gdyż kwota 40 h, o której miesięczny dochód uboczny przewyższa miesięczny zasiłek na utrzymanie, jest mniejszą, niż 25% owe podwyższenie o (39 K 60 h × 0,25 =) 9 K 90 h; należy jej jednak przyznać nie to całe podwyższenie, lecz tylko kwotę pomniejszoną o 40 h, to jest tylko 9 K 50 h.“

5. „Członkowie rodziny poniżej lat ośmiu, którzy zmuszeni są najmować mieszkanie, stoją co do wymiaru zasiłku na utrzymanie (należytość na utrzymanie i dodatek czynszowy) zupełnie na równi z członkami rodziny powyżej lat ośmiu. Natomiast należy się członkom rodziny poniżej lat ośmiu, którzy nie są zmuszeni najmować mieszkania, należytość na utrzymanie, a jeżeli co do używanego przez nich mieszkania zachodzą wymogi nowego drugiego ustępu § 4. ustawy, tak należytość na utrzymanie jak i dodatek czynszowy, ale tylko w połowie wymiaru, przypadającego według obecnie trzeciego ustępu tego ostatniego cytowanego paragrafu.“

Do § 7.

Jako punkt 1. włącza się:

„Część zasiłku na utrzymanie, przypadająca na należytość na utrzymanie, jest zupełnie wyjęta z pod egzekucji i nie można jej także objąć środkami zabezpieczenia; natomiast dodatek czynszowy podlega egzekucji i środkom zabezpieczenia, jednak tylko z powodu czynszu najmu i także tylko o tyle, o ile czynsz ten stał się płatnym po dniu 1. kwietnia 1917. Zarządzenia, jakieby uszczutczniono drogą czynności prawnych, są co do obu tych części składowych zasiłku na utrzymanie bezskutecznymi.“

Dotychczasowy pierwszy, drugi i trzeci ustęp będą odtąd uchodziły jako punkt 2.

Do § 8.

Do punktu 1. dodaje się jako ostatni ustęp:

„Roszczenia, wynikające z rozporządzenia cesarskiego, należy, jeżeli członek rodziny opuścić z konieczności swoje zwyczajne miejsce zamieszkania, zgłosić u zwierzchności gminy jego stałego miejsca pobytu. Zgłoszenie takie przedłoży zwierzchność gminna z odpowiedniem sprawozdaniem natychmiast przełożonej politycznej władzy powiatowej, a ta ostatnia, uzupełniwszy je po myśli powyższych postanowień, przesze je tej komisji zasiłkowej, od której członek rodziny biera zasiłek na utrzymanie.“

W punkcie 2. wstawia się jako ostatni ustęp:

„Postanowienia te mają zastosowanie także do roszczeń, wynikających z rozporządzenia cesarskiego. Także są upoważnione władze reprezentacyjne wypłacać sposobem zaliczki zasiłki na utrzymanie wraz z podwyższeniami w pełnym ustawowym rozmiarze przed definitivenym rozstrzygnięciem właściwej komisji zasiłkowej.“

Do § 10.

Po trzecim ustępie punktu 5. wstawia się jako nowy ustęp:

„Odbiorcom zapłaty, mieszkającym na obszarze nieprzyjacielskim, zajętym przez własne wojska (na obszarze okupowanym), należy przesyłać zasiłki na utrzymanie przekazem pocztowym.“

Dotychczasowy czwarty ustęp punktu 5. opiewać będzie:

„Jeżeli zasiłki na utrzymanie przesyła się przekazem pocztowym, to przypadające portorym należą z reguły potrącić od należytości; w przypadkach poprzedniego ustępu obciążają jednak koszt przekazu pocztowego i portorym etat Ministerstwa obrony krajowej.“

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1917.

Georgi wr.